

Lovforslag nr. L 128. Fremsat den 15. marts 1984 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af lov om investeringsfonds og lov om adgang til forsvarerbistand under en administrativ skatte- eller afgiftsstraffesag

(Ændring af administrationen)

§ 1

I lov om investeringsfonds, jfr. lovbekendtgørelse nr. 401 af 19. august 1983, som ændret ved § 3 i lov nr. 576 af 15. december 1983, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, § 3, stk. 5, § 18 A og § 18 B ophæves.

2. § 3 A, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Skattepligtige personer kan kun benytte henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver i en virksomhed, såfremt antallet af ejere af virksomheden er højst 10 og den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden.«

3. I § 3 A indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Kravet om, at den skattepligtige skal deltage i virksomheden med personlig arbejdsindsats i ikke uvæsentligt omfang, gælder for det indkomstår, hvor henlæggelsen anvendes til forlods afskrivning, og for det følgende indkomstår. Bliver den skattepligtige uarbejdsdygtig som følge af alvorlig sygdom eller invaliditet, efter at midler er hævet og anvendt til forlods afskrivning, bortfalder kravet om personlig arbejdsindsats i den resterende del af perioden. Drives virksomheden af ægtefæller i forening, gælder

reglen i 2. pkt., når en af ægtefællerne bliver uarbejdsdygtig. Hvis kun en af ægtefællerne driver virksomheden, gælder 2. pkt., når denne ægtefælle bliver uarbejdsdygtig. Kravet om personlig arbejdsindsats bortfalder tilsvarende i tilfælde af den skattepligtiges eller dennes ægtefælles død eller konkurs.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan tillade, at kravet om personlig arbejdsindsats efter stk. 2 og 3 fraviges, når særlige omstændigheder taler derfor, og henlæggelse til investeringsfond er foretaget inden 17. maj 1983.«

4. I § 4, stk. 1, 2. pkt., ændres »500 kr.« til: »5.000 kr.«.

5. § 5, stk. 1, affattes således:

»Efter henlæggelsesårets udløb, men inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret skal på særlig konto i et af de pengeinstitutter, der er nævnt i stk. 6, indsættes et beløb lig den foretagne henlæggelse. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter dog godkende investeringsfondshenlæggelsen, selv om indskud foretages for sent.«

6. I § 5, stk. 2, 3 og 4, ændres tre steder »spærret« til: »særlig«.

7. I § 5, stk. 5, ændres »spærrede« til: »særlige«, og efter »personnummer« indsættes: »eller CIR. nummer«.

8. Efter § 5, stk. 6, indsættes som nyt stykke:

»Stk. 7. Indskud på en konto kan dog helt eller delvis undlades, når den skattepligtige inden udløbet af fristen efter stk. 1 for at foretage indskud opfylder betingelserne i § 8 for at hæve beløb af samme størrelse. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler, hvorefter den skattepligtige skal afgive oplysninger og dokumentation for, at betingelserne i § 8 er opfyldt. Beløb, der er omfattet af 1. pkt., behandles efter reglerne om indskud.«

9. § 8 affattes således:

»§ 8. Når en skattepligtig ønsker helt eller delvis at anvende en henlæggelse til investeringsfond, hæves et til forlods afskrivningen svarende beløb på kontoen efter § 5. I de i § 5, stk. 2 og 3, nævnte tilfælde hæves dog kun 70 pct. henholdsvis 50 pct. af forlods afskrivningen. Pengeinstituttet må dog først udbetale midlerne, når det har modtaget et udfyldt skema fra den skattepligtige. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler om dette skema.«

10. § 9 affattes således:

»§ 9. Er en foretagen investeringsfonds-henlæggelse ikke eller ikke fuldt ud benyttet til forlods afskrivning inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 6, stk. 2, medregnes det ikke anvendte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil fristens udløb i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at en foretagen investeringsfondshenlæggelse ikke anvendes som nævnt i § 3, stk. 1, selv om fristen efter § 6, stk. 2, ikke er udløbet. I så fald medregnes det nævnte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori ansøgning indgives, i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret.

Stk. 3. Det beløb, der er indsat på kontoen for investeringsfond, jfr. § 5, sikrer skattekra-

vet efter stk. 1 og 2 og kan ikke hæves, før skatten er betalt. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at hæve beløb efter denne bestemmelse.«

11. § 10, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»I tilfælde af den skattepligtiges død eller konkurs, eller hvis erhvervsvirksomheden ophører eller afhændes, eller et selskab eller en forening m.v. likvideres uden konkursbehandling, medregnes ikke anvendte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårenes udløb og indtil udløbet af døds-, konkurs-, ophørs-, afhændelses- eller likvidationsåret, i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

12. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 A. Er der hævet midler på den i § 5 nævnte konto for investeringsfond, uden at den til det hævede beløb svarende henlæggelse kan forlods afskrives på de aktiver, hvorpå der ifølge skemaet til pengeinstituttet skulle foretages en sådan afskrivning, medregnes de ikke anvendte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårenes udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori midlerne er hævet, i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene.

Stk. 2. Den skattepligtige kan senest ved indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvori midlerne er hævet som nævnt i stk. 1, vælge i stedet at overføre den ikke anvendte henlæggelse til forlods afskrivning på andre aktiver, hvorpå forlods afskrivning kan foretages efter denne lov. I så fald skal forlods afskrivning ske ved enhver anskaffelse af de nævnte aktiver, indtil hele beløbet er anvendt.

Stk. 3. Har forlods afskrivning efter stk. 2 ikke eller ikke fuldt ud kunnet foretages senest for det indkomstår, der følger efter det indkomstår, hvori midlerne er hævet, anvendes stk. 1. I så fald skal tillæg dog beregnes indtil udløbet af det indkomstår, hvori forlods afskrivning senest kunne foretages.«

13. § 11 ophæves, og i stedet indsættes:

F.t.l. vedr. investeringsfonds m.m.

»§ 11. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i det skema, der er nævnt i § 8.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 5, stk. 7, § 9, stk. 3, § 10, stk. 1, eller § 18, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.«

14. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 A. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet,

bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 11 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

15. I § 13 ophæves *sidste pkt.*

16. I § 17, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »krav på at få frigivet« til: »ret til at hæve«.

§ 2

I lov nr. 625 af 21. december 1983 om adgang til forsvarerbistand under en administrativ skatte- eller afgiftsstraffesag indsættes i § 1, *stk. 1*, efter »skattekontrolloven,«: »efter investeringsfondsloven, efter etableringskontoloven,«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1984.

Stk. 2. § 1, nr. 3, har virkning fra og med 17. maj 1983. Anmodning om dispensation efter § 3 A, *stk. 4*, skal indgives inden 1. juli 1984, hvis den skattepligtige skal efterbeskattes efter § 9, *stk. 1*, i indkomståret 1983, eller hvis den skattepligtige efter 17. maj 1983 har anmodet om frigivelse af investeringsfondshenlæggelse efter § 9, *stk. 2*.

Stk. 3. § 1, nr. 4, har virkning fra og med indkomståret 1985.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslaget går først og fremmest ud på at forenkle administrationen af henlæggelser til investeringsfonds. Efter de gældende regler skal borgerne søge offentlige myndigheder om tilladelse til at hæve beløb fra investeringsfondskonti, når midlerne ønskes anvendt til forlods afskrivning. Inden beløb frigives, kontrolleres det, at betingelserne for frigivelse er til stede. Når selvangivelsen for det pågældende indkomstår indgives, kontrolleres forholdet igen. Det er en forholdsvis tung og ressourcerekrævende administration. Skatteyderens øvrige dispositioner kontrolleres normalt først ved den efterfølgende ligning. Efter lovforslaget indføres dette princip også for forlods afskrivning af investeringsfondshenlæggelser.

Lovforslaget skal ses i lyset af de bestræbelser, som regeringen har sat i værk på en række områder for at forenkle regler og smidiggøre det offentlige system. Samtidig er der lagt vægt på at lette borgernes adgang til at få beløb udbetalt, når lovens betingelser er opfyldt.

Det er lovforslagets andet hovedformål at præcisere og forenkle reglerne for, hvad der skal gøres, hvis en skatteyder undlader at anvende de henlagte midler inden for de gældende frister eller anvender midlerne til formål, der ikke giver ret til forlods afskrivning. Der savnes i den gældende lovgivning klare og fyldestgørende efterbeskatningsregler i de tilfælde, hvor skatteydere ikke anvender de frigivne midler. Den foreslåede afskaffelse af den forudgående godkendelse af frigivelser gør det endnu mere nødvendigt gennem præciserede regler at undgå uberettigede hævnin-
ger fra investeringsfondskonti.

De nye efterbeskatningsregler skal også omfatte tilfælde, hvor en skatteyder ikke opfylder de krav, der blev indført i loven i maj 1983 om skatteyderens personlige arbejdsindsats i virksomheden og om, at virksomheden ikke må have mere end ti ejere.

Derudover indeholder lovforslaget enkelte præciseringer og korrektioner til de stramminger, der blev foretaget af loven i maj 1983.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det forslag til ændring af etableringskontoloven, der er fremsat samtidig med dette lovforslag.

2. Efter de gældende regler er det en betingelse for ligningskommissionens godkendelse af fradrag for en henlæggelse til investeringsfondskonto, at selvangivelsen er bilagt en af et pengeinstitut attesteret blanket om binding af det indskudte beløb, en såkaldt »blå attest«. Ligningskommissionen videresender blanketten til amtsskatteinspektoratet eller skattedirektoratet for Københavns, Frederiksberg eller Gentofte kommuner. Disse myndigheder fører herefter kontrol med de af skatteyderen hen-
satte beløb og fristernes overholdelse.

Når en skattepligtig ønsker hel eller delvis frigivelse af en henlæggelse, skal han indgive en anmeldelse herom til vedkommende amtsskatteinspektorat eller skattedirektorat.

Såfremt betingelserne for en frigivelse er opfyldt, giver amtsskatteinspektoratet (skattedirektoratet) den skattepligtige underretning herom. Samtidig gives på en særlig blanket vedkommende pengeinstitut meddelelse om, hvilket beløb der skal udbetales til den skattepligtige fra hans konto.

Herudover foranlediger amtsskatteinspektoratene (skattedirektoraterne) efterbeskatning gennemført i tilfælde, hvor hensatte beløb er ubenyttede.

Efter de gældende regler beskattes der på en række varierende måder, hvis investeringsfondsmidler af den ene eller anden grund ikke benyttes efter deres formål. Der sker i nogle tilfælde beskatning i henlæggelsesåret og i andre tilfælde beskatning i frigivelsesåret. Der er i nogle tilfælde tale om procenttillæg til skatteefterkravet og i andre tilfælde ingen tillæg.

3. De foreslåede ændringer går ud på at fjerne amtsskatteinspektoraternes forudgående godkendelse af frigivelser fra konti og i stedet lade skatteyderen selv hæve beløb til forlods afskrivning. Når

beløbet hæves, skal skatteyderen i et skema, som afleveres i pengeinstituttet, give forskellige oplysninger bl.a. om den påtænkte anvendelse af beløbet. Forlods afskrivninger vil, som nu, være betinget af ligningsmyndighedernes godkendelse i forbindelse med den efterfølgende ligning.

Det er tanken, at pengeinstitutterne skal indberette henlæggelser og hævninger til statsskattedirektoratet, hvorfra oplysningerne udskrives maskinelt til de kommunale ligningsmyndigheder.

Hensynet til administrativ forenkling og klarhed i lovgivningen taler endvidere for at skabe så vidt muligt ens regler for situationer, hvor investeringsfondsmidler enten ikke anvendes eller anvendes i strid med deres formål. Forslaget indeholder følgende bestemmelser:

a. Investeringsfondshenlæggelser skal anvendes inden 6 år efter henlæggelsesårets udløb. Fristen kan forlænges i særlige tilfælde. Hvis henlæggelser ikke er anvendt inden fristens udløb, foreslås det at efterbeskatte dem i henlæggelsesårene. Efterbeskatningen omfatter henlæggelsen med tillæg af 5 pct. for hvert år i perioden efter henlæggelsesåret.

Der bliver således efter lovforslaget tale om et tillæg til beskatningen af henlæggelsen uden hensyn til årsagen til, at de hensatte midler ikke er anvendt.

b. Hvis den skattepligtige hæver penge fra investeringsfondskontoen, og der ikke kan foretages forlods afskrivning efter investeringsfondsloven, foreslås det, at beløbene med tillæg af 5 pct. p.a. skal beskattes i henlæggelsesårene. Det foreslås dog, at skatteyderen i stedet kan overføre de frigivne midler til forlods afskrivning på andre nyanskaffede aktiver i det pågældende eller i det følgende indkomstår.

c. Den gældende ponalbeskatning foreslås afskaffet. I stedet foreslås indsat en ny straffebestemmelse, som skal anvendes, hvis den skattepligtige forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger på skemaet, der skal afleveres til pengeinstituttet, når beløb hæves.

Endelig indeholder lovforslaget som nævnt enkelte præciseringer og korrektioner til de stramninger, der blev foretaget af loven i maj 1983.

Det præciseres, at kravet om personlig arbejdsindsats skal være opfyldt såvel i det år, hvor der foretages forlods afskrivning, som i det umiddelbart efterfølgende år. Samtidig foreslås det dog, at dette arbejdskrav bortfalder, hvis der indtræder uarbejdsdygtighed som følge af alvorlig sygdom

eller invaliditet samt ved død eller konkurs. Endvidere udvides kravet om personlig arbejdsindsats til også at omfatte indehavere af enkeltmandsvirksomheder, og ikke som hidtil kun interessenter.

4. Lovforslaget medfører, sammen med forslaget om ændring af etableringskontoloven, en betydelig administrativ forenkling først og fremmest som følge af, at den nuværende forudgående kontrol med frivelserne afskaffes. Lovforslagets bestemmelse om, at ministeren for skatter og afgifter kan dispensere fra det i maj 1983 indførte arbejdskrav, vil imidlertid i starten medføre en vis meradministration. På lidt længere sigt vil der være mulighed for at frigive et antal medarbejdere til andet arbejde, herunder til styrkelse af tilsynet med den kommunale arbejdsgiverkontrol og til kontrol med A-skatterestancerne. Der må tilsvarende forventes en vis administrativ forenkling i skattedirektoraterne for Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner.

De direkte udgifter til etablering af det maskinelle indberetningssystem vil udgøre ca. 75.000 kr. Hertil kommer 350.000 kr. til konvertering af amtskatteinspektoraternes kartoteker over tidligere foretagne etableringskontoindskud og investeringsfondshenlæggelser, og til oprettelse af de nødvendige registre. Den årlige driftsudgift for indberetningssystemerne for såvel etableringskonti som investeringsfondskonti vil være ialt ca. 75.000 kr.

Når der dispenseres efter de foreslåede regler, kan skatteyderen afskrive forlods på aktiver, der i øvrigt opfylder lovens betingelser. Det medfører en nedsættelse af afskrivningsgrundlaget for de anskaffede aktiver. Hvis der ikke indføres dispensation, skal de midler, der ellers anvendes til forlods afskrivning, normalt efterbeskattes, når fristen for anvendelsen af midlerne udløber. Efterbeskatningen sker efter forløbet af en kortere eller længere årrække afhængigt af, hvornår fristen udløber for den enkelte skatteyder. Anskaffer skatteyderen aktiver, selv om der ikke dispenseres, kan aktiverne afskrives efter de almindelige regler. Dispensationen medfører således primært en forøgelse af afskrivningerne i anskaffelsesåret mod en tilsvarende nedsættelse af afskrivningerne i de følgende år.

Bestemmelserne om forenkling af administrationen af ordningen har ingen provenumæssige virkninger. Forslaget har således ikke nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Lov om investeringsfonds er senest ændret ved lov nr. 576 af 15. december 1983, jfr. Folketingstidende 1983/84, sp. 2366, 2695, 3355, 3717; tillæg A, 1635; tillæg C, 217.

Til § 1, nr. 1

Investeringsfondslovens § 1, stk. 2, § 3, stk. 5, § 18 A og § 18 B foreslås ophævet, da de ikke længere har betydning.

Til § 1, nr. 2

Efter de gældende regler skal arbejdskravet i § 3 A, stk. 2, kun opfyldes af skattepligtige personer, der som interessenter deltager i en virksomhed. Enkeltpersoner, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, er således ikke omfattet af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 3 A, stk. 2, betyder, at også indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed i ikke uvæsentligt omfang skal deltage i driften af virksomheden med en personlig arbejdsindsats som betingelse for at kunne benytte investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivning på aktiver, der indgår i virksomheden.

Ved den foreslåede ændring skabes større overensstemmelse mellem reglerne om personlig arbejdsindsats i etableringskontoloven og investeringsfondsloven.

Ændringen, hvorved udtrykket interessenter udgår af § 3 A, stk. 2, betyder endvidere, at indgrebet gælder, uanset om virksomheden drives i interessentskabsform eller anden lignende form for sameje, hvor beskattningen sker hos de enkelte deltagere.

Til § 1, nr. 3

Investeringsfondsmidler kan efter lovens § 3 A, stk. 2, kun anvendes til forlods afskrivning på formuegoder, hvis den skattepligtige deltager med personlig arbejdsindsats i ikke uvæsentligt omfang i den erhvervsvirksomhed, hvor formuegoderne skal benyttes.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 3, præciserer, at den skattepligtige skal opfylde kravet om personlig arbejdsindsats i det indkomstår, hvor midlerne hæves, samt i det efterfølgende indkomstår.

Viser det sig efterfølgende, at kravet ikke opfyldes i hele den nævnte periode, skal den foreslåede bestemmelse i § 10 A om midler, der hæves, selv om forlods afskrivning ikke kan foretages, anvendes.

Skyldes den manglende opfyldelse af arbejdskravet uarbejdsdygtighed som følge af alvorlig sygdom eller invaliditet, foreslås det dog, at der ses bort fra kravet. Der skal således ikke ske efterbeskatning efter de foreslåede regler i § 10 A i denne situation. Efter forslaget ses kun bort fra arbejdskravet, når midler er hævet og anvendt til forlods afskrivning, og uarbejdsdygtigheden indtræffer efterfølgende.

Den foreslåede dispensationsbestemmelse i § 3 A, stk. 4, betyder, at ministeren for skatter og afgifter kan tillade, at midler hæves og anvendes til forlods afskrivning, selv om den skattepligtige ikke opfylder kravet om personlig arbejdsindsats.

Den foreslåede bestemmelse forudsætter, at særlige omstændigheder taler for at give dispensation, samt at midler er indskudt på investeringsfondskonto inden 17. maj 1983. Arbejdskravet blev indsat i loven med virkning fra denne dato.

Når aktiver anskaffes med henblik på udlejning, vil en dispensation fra arbejdskravet kun have betydning i de tilfælde, hvor bestemmelsen i § 3 A, stk. 1, der henviser til leasingreglerne i afskrivningsloven, ikke afskærer anvendelse af investeringsfondsmidler til forlods afskrivning på aktiverne.

Til § 1, nr. 4

Det foreslås, at mindstegrænsen for den årlige henlæggelse sættes op fra 500 kr. til 5.000 kr. Beløbsgrænsen har været uforandret siden 1957, da loven blev indført.

Til § 1, nr. 5-7 og 16

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede ændring af administrationen, hvorefter den skattepligtige kan hæve indskud på kontoen for investeringsfond uden frigivelse fra offentlig myndighed.

Endvidere indeholder forslaget i nr. 5 en bestemmelse, hvorefter for sene indskud på den særlige konto kan godkendes. Herved skabes udtrykkelig hjemmel for at fortsætte den gældende praksis, hvorefter et for sent indskud kan godkendes under følgende betingelser:

- Kontrollovstillæg eller skattetillæg efter selvskabsskattebogen for ikke rettidig indgivelse af selvangivelse frafaldes fuldt ud.
- Selvangivelsesfristen ville være blevet udsat, hvis der var indgivet rettidig ansøgning herom.
- Indskuddet på kontoen for investeringsfond er sket senest 7 hverdage efter den dag, hvor selv-

angivelsen blev modtaget af skattemyndigheden.

Det er tanken at praktisere godkendelser efter den foreslåede bemyndigelse efter samme retningslinier.

Til § 1, nr. 8

Efter det foreslåede *stk. 7* kan skatteyderen i særlige tilfælde få fradrag i indkomsten, som om han har foretaget henlæggelse til investeringsfond, selv om han ikke har indskudt penge i et pengeinstitut. Det gælder, når skatteyderen inden udløbet af fristen for at foretage indskud på kontoen for investeringsfond har anskaffet aktiver, der berettiger til forlods afskrivning efter investeringsfondsloven.

Overstiger henlæggelsen det beløb, der kan forlods afskrives efter § 3, skal et beløb svarende til forskellen indskydes. For personer, der fører regnskab, og selskaber m.v. skal der dog kun indskydes henholdsvis 70 og 50 pct. af beløbet.

Når indskud undlades, er det en betingelse, at forlods afskrivning sker for det indkomstår, der følger umiddelbart efter henlæggelsesåret.

Det er tanken at fastsætte regler, hvorefter den skattepligtige skal afgive oplysninger om de aktiver, der er anskaffet til forlods afskrivning. Der kan endvidere stilles krav om dokumentation.

De nævnte oplysninger m.v. tænkes normalt afgivet i forbindelse med selvangivelsen for det indkomstår, hvori henlæggelsen er foretaget.

Selv om der ikke foretages indskud på en konto, behandles henlæggelsesbeløbet efter de sædvanlige regler. Det betyder f.eks., at efterbeskatningsbestemmelsen i den foreslåede § 10 A anvendes, hvis henlæggelsen ikke som forudsat kan anvendes til forlods afskrivning i det indkomstår, der følger umiddelbart efter henlæggelsesåret. Den skattepligtige kan dog i så fald også vælge at overføre forlods afskrivningen efter *stk. 2-3* i den foreslåede § 10 A.

Har den skattepligtige foretaget henlæggelser for tidligere år, kan den foreslåede regel om, at indskud helt eller delvis kan undlades, ikke anvendes, medmindre den skattepligtige anskaffer aktiver, der både berettiger til forlods afskrivning af de tidligere foretagne henlæggelser og af den nye henlæggelse. Det skyldes reglen i § 6, *stk. 3*, hvorefter henlæggelsen for et givet indkomstår først kan benyttes, når tidligere henlæggelser er benyttet fuldt ud.

Til § 1, nr. 9

Efter forslaget overlades det til den skattepligtige at hæve beløb på en investeringsfondskonto. Som det er tilfældet efter de gældende regler, er det en betingelse for udbetaling, at den skattepligtige anskaffer et aktiv, hvorpå forlods afskrivning kan foretages. Den skattepligtige skal dog efter forslaget selv påse, at denne betingelse er opfyldt, inden beløbet hæves på kontoen for investeringsfond.

Når et beløb ønskes hævet, skal den skattepligtige aflevere et udfyldt skema til pengeinstituttet. Det er tanken, at skemaet bl.a. skal indeholde oplysninger om:

- henlæggelsesåret, som det hævdede indskud vedrører
- de aktiver, der anskaffes
- dato for levering/ibrugtagning
- anskaffelsessum
- aktivets anvendelse
- størrelsen af den forlods afskrivning, der skal foretages.

Pengeinstituttet må ikke udbetale penge fra kontoen, hvis det nævnte skema ikke afleveres, eller hvis skemaet er mangelfuldt udfyldt.

Til § 1, nr. 10

Efter den foreslåede bestemmelse skal en investeringsfondshenlæggelse, der ikke er anvendt til forlods afskrivning inden udløbet af fristen i § 6, efterbeskattes. Fristen er 6 år, men kan forlænges i særlige tilfælde. Efterbeskatningen skal ske ved en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret. Forhøjelsen omfatter den ikke anvendte henlæggelse samt et tillæg på 5 pct. pr. år fra henlæggelsesårets udløb og til udløbet af fristen.

Der er som efter de gældende regler ikke tale om en renteberegning, men om et tillæg. Dette tillæg foreslås uændret til 5 pct.

Hvis den skattepligtige får tilladelse til ikke at anvende en henlæggelse til forlods afskrivning, skal der ske efterbeskatning efter samme principper, som når fristen til at anvende investeringsfondshenlæggelsen er udløbet. Tillæg beregnes da for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori ansøgning er indgivet.

Efter de gældende regler beregnes 5 pct.s tillæg indtil udløbet af det indkomstår, hvori frigivelse sker. Det er imidlertid fundet rimeligt at anvende samme beregningsperiode som efter den tilsvarende regel i etableringskontolovens § 9, *stk. 2*. Herefter beregnes tillæg kun indtil udløbet af det

indkomstår, hvori ansøgning indgives. På denne måde indvirker en eventuel sagsbehandlingstid ikke på beregningen af tillæg.

Til § 1, nr. 11

Efterbeskatning skal efter forslaget ske efter samme principper i alle tilfælde, hvor en henlæggelse til investeringsfond ikke benyttes til forlods afskrivning. I tilfælde af den skattepligtiges død eller konkurs, eller hvis erhvervsvirksomheden ophører eller afhændes, eller et selskab eller en forening m.v. likvideres, skal der derfor ske efterbeskatning efter de principper, der er omtalt i bemærkningerne til § 1, nr. 10. Det betyder, at indkomsten for henlæggelsesårene skal forhøjes med de ikke anvendte henlæggelser og tillæg på 5 pct. pr. år fra henlæggelsesårenes udløb og til udgangen af det år, hvori dødsfaldet, konkursen eller salget m.v. sker.

Til § 1, nr. 12

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse, hvorefter henlæggelser til investeringsfonds efterbeskattes, hvis den skattepligtige har hævet penge på kontoen, og det viser sig, at der ikke kan foretages forlods afskrivning.

Årsagen til, at der ikke kan foretages en forlods afskrivning, kan f.eks. være, at virksomheden er ophørt inden udgangen af indkomståret.

Bestemmelsen skal også anvendes, hvis kun en del af den henlæggelse, der svarer til det hævdede beløb, kan forlods afskrives. Det kan f.eks. forekomme, hvis afskrivningsgrundlaget nedsættes ved ligningen. I så fald skal den del af henlæggelsen, der ikke kan forlods afskrives, efterbeskattes.

Efterbeskatningen sker gennem en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene. Forhøjelsen udgør den foretagne henlæggelse tillagt 5 pct. pr. år fra henlæggelsesårets udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori midlerne er hævet. Dette kan illustreres ved følgende eksempel:

En skattepligtig med kalenderårsregnskab henlægger for år 1	100.000
Den 17. januar i år 2 indskyder den skattepligtige efter § 5, stk. 2, på en konto for investeringsfond	70.000
Den 15. juni i år 5 hæver den skattepligtige hele indskuddet på 70.000 kr. Henlæggelsen på 100.000 kr. skulle forlods afskrives på en maskine, der blev an-	

skaffet den 14. juni i år 5 for 250.000 kr., men virksomheden ophørte den 11. november i år 5.

Indkomstansættelsen for år 1 forhøjes således:

Ikke anvendt henlæggelse	100.000
5 pct.s tillæg fra 1. januar i år 2 – 31. december i år 5 = 20 pct. af 100.000 kr.	
=	20.000
Forhøjelse	120.000

Den skattepligtige har dog mulighed for at undgå efterbeskatning ved at foretage forlods afskrivning på andre aktiver, der berettiger til forlods afskrivning efter investeringsfondsloven. Denne overførsel af forlods afskrivninger til andre afskrivningsberettigede aktiver kan dog kun ske for det indkomstår, hvori midlerne er hævet, og for det indkomstår, der følger umiddelbart efter.

Den skattepligtige skal senest ved indgivelse af selvangivelsen for det indkomstår, hvori midlerne er hævet, tage stilling til, om han ønsker at undgå efterbeskatning ved at overføre forlods afskrivningen til andre aktiver.

Skulle det vise sig, at en skattepligtig, der har valgt at overføre forlods afskrivningen til andre aktiver, som opfylder betingelserne efter investeringsfondsloven, ikke anskaffer sådanne aktiver, skal der ske efterbeskatning. I så fald skal tillæg beregnes til udløbet af det indkomstår, der følger efter det år, hvori beløbet er hævet.

Har den skattepligtige imidlertid anskaffet andre aktiver, der berettiger til forlods afskrivning efter investeringsfondsloven, skal han benytte den ikke anvendte henlæggelse til forlods afskrivning på disse aktiver, når han har valgt denne fremgangsmåde.

Til § 1, nr. 13–14

Efter lovforslaget skal den skattepligtige selv påse, at betingelserne for at hæve beløbet på den særlige konto for investeringsfond er opfyldt.

Dette giver i langt højere grad end i dag mulighed for, at pengene hæves, selv om der ikke kan foretages en forlods afskrivning efter lovens bestemmelser. Efter de gældende regler påser frigivelsesmyndigheden, at betingelserne for frigivelse er opfyldt. Hæver den skattepligtige penge på den særlige konto, selv om den pågældende vidste eller burde vide (grov uagtsomhed), at forlods afskrivning ikke kan foretages, straffes efter den foreslåede § 11. Herudover efterbeskattes efter § 10 A.

Til § 2

Det foreslås, at reglerne om adgang til forsvarerbistand under administrative skatte- eller afgiftsstraffesager også skal kunne anvendes i straffesager efter de foreslåede straffebestemmelser i investeringsfondsloven og etableringskontoloven.

Til § 3, stk. 2

Bestemmelsen i § 1, nr. 3, om arbejdskrav og dispensationsadgang har virkning fra 17. maj 1983.

Arbejdskravet blev indført med virkning fra 17. maj 1983. Som følge heraf er adgangen til efter § 9, stk. 2, i loven, at få frigivet midler mod beskatning midlertidigt udvidet.

Ikrafttrædelsesreglen betyder, at skattepligtige, der efter forslaget vil kunne få dispensation fra arbejdskravet, og som allerede har ansøgt om ekstraordinært at få frigivet midler mod efterbeskatning, nu i stedet vil kunne søge om dispensation. Reglen får også betydning for investeringsfondskontohavere, der som følge af lovændringen i maj 1983 ikke har anvendt henlæggelsen inden udløbet af fristen i § 6, stk. 2. De kan nu undgå beskatning efter § 9, stk. 1, hvis en dispensation giver dem mulighed for at foretage forlods afskrivning.

Frigives midler som følge af dispensation til anskaffelse af formuegoder i indkomståret 1983, kan dispensation betyde, at der skal foretages en efterregulering af indkomstopgørelsen.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om investeringsfonds jfr. lovbekendtgørelse nr. 401 af 19. august 1983, som ændret ved § 3 i lov nr. 576 af 15. december 1983, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, § 3, stk. 5, § 18 A og § 18 B ophæves.

§ 1. — —

Stk. 2. Henlæggelse til investeringsfond kan første gang foretages for det indkomstår, der danner grundlaget for skatteansættelsen for skatteåret 1958–59.

§ 3. — — —

Stk. 5. Henlæggelser til investeringsfonds kan ikke benyttes til forlods afskrivning på bygninger eller særlige installationer, hvorpå skattemæssig afskrivning ikke har kunnet foretages ved indkomstopgørelsen for skatteår forud for skatteåret 1969–70, og som den skattepligtige har anskaffet før den 15. marts 1968. Reglen i 1. punktum finder tilsvarende anvendelse på udgifter til ombygning eller forbedring, som den skattepligtige har foretaget før den 15. marts 1968.

§ 18 A. En henlæggelse, som er foretaget forud for indkomståret 1970 af sambeskatte ægtefæller, anses for at være foretaget af den af ægtefællerne, til hvis erhvervsvirksomhed henlæggelsen vil være at henføre, jfr. § 4, stk. 1. Uden for de i § 10, stk. 1 og 2, omhandlede tilfælde kan ægtefællerne dog i fællesskab bestemme, at henlæggelsen anvendes til forlods afskrivning i den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed.

§ 18 B. Forslag til lov om revision af bestemmelsen i lovens § 3 A, stk. 2, fremsættes for folketinget i folketingsåret 1983–84.

2. § 3 A, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Skattepligtige personer kan kun benytte henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver i en virksomhed, såfremt antallet af ejere af virksomheden er højst 10 og den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden.«

§ 3 A. — — —

Stk. 2. Skattepligtige personer, der som interessenter deltager i en virksomhed, kan kun benytte henlæggelse til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver, der omfattes af denne virksomhed, såfremt antallet af ejere af virksomheden er højst 10 og den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden. Ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at henlæggelserne frigives, selv om antallet af ejere i den selvstændige virksomhed overstiger 10, når særlige forhold taler herfor.

3. I § 3 A indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Kravet om, at den skattepligtige skal deltage i virksomheden med personlig arbejdsindsats i ikke uvæsentligt omfang, gælder for det indkomstår, hvor henlæggelsen anvendes til forlods afskrivning, og for det følgende indkomstår. Bliver den skattepligtige uarbejdsdygtig som følge af alvorlig sygdom eller invaliditet, efter at midler er hævet og anvendt til forlods afskrivning, bortfalder kravet om personlig arbejdsindsats i den resterende del af perioden. Drives virksomheden af ægtefæller i forening, gælder reglen i 2. pkt., når en af ægtefællerne bliver uarbejdsdygtig. Hvis kun en af ægtefællerne driver virksomheden, gælder 2. pkt., når denne ægtefælle bliver uarbejdsdygtig. Kravet

om personlig arbejdsindsats bortfalder tilsvarende i tilfælde af den skattepligtiges eller dennes ægtefælles død eller konkurs.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan tillade, at kravet om personlig arbejdsindsats efter stk. 2 og 3 fraviges, når særlige omstændigheder taler derfor, og henlæggelse til investeringsfond er foretaget inden 17. maj 1983.»

4. I § 4, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »500 kr.« til: »5.000 kr.«.

§ 4. Henlæggelsen kan højst andrage 25 pct. af overskuddet af selvstændig erhvervsvirksomhed i henlæggelsesåret – opgjort efter reglerne for opgørelse af skattepligtig indkomst – med tillæg af renteudgifter og valutakurstab og med fradrag af rente- og udbytteindtægter, herunder skattegodtgørelse efter § 17 A i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., samt valutakursgevinst, som indgår i opgørelsen af dette overskud. Henlæggelsen skal mindst andrage 500 kr.

5. § 5, *stk. 1*, affattes således:

»Efter henlæggelsesårets udløb, men inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret skal på særlig konto i et af de pengeinstitutter, der er nævnt i stk. 6, indsættes et beløb lig den foretagne henlæggelse. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter dog godkende investeringsfondshenlæggelsen, selv om indskud foretages for sent.«

§ 5. Efter henlæggelsesårets udløb, men inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret skal på spærret konto i et af de i stk. 6 omhandlede pengeinstitutter indsættes et beløb lig den foretagne henlæggelse.

6. I § 5, *stk. 2, 3 og 4*, ændres tre steder »spærret« til: »særlig«.

§ 5. — — —

Stk. 2. For skattepligtige personer, der skal føre regnskab i henhold til bogføringsloven eller skattekontrolløven, eller som uden at have pligt dertil fører et regnskab, der vedlægges selvangivelsen, skal indskuddet på spærret konto kun andrage 70 pct. af henlæggelsen til investeringsfond.

Stk. 3. For selskaber, foreninger og institutioner m.v., der skal føre regnskab i henhold til bogføringsloven, skal indskuddet på spærret konto kun andrage 50 pct. af henlæggelsen til investeringsfond.

Stk. 4. Indskud på spærret konto af kun 70 pct. henholdsvis 50 pct. af henlæggelsen er betinget af, at de pågældende regnskaber efter skattemyndighedernes skøn kan danne grundlag for skatteansættelsen.

7. I § 5, *stk. 5*, ændres »spærrede« til: »særlige«, og efter »personnummer« indsættes: »eller CIR. nummer«.

§ 5. — — —

Stk. 5. Den spærrede konto betegnes »konto for investeringsfond« og skal bære påtegning om den skattepligtiges navn, adresse og eventuelle personnummer samt om virksomhedens regnskabsår og om henlæggelsesåret.

8. Efter § 5, *stk. 6*, indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Indskud på en konto kan dog helt eller delvis undlades, når den skattepligtige inden udløbet af fristen efter stk. 1 for at foretage indskud opfylder betingelserne i § 8 for at hæve beløb af samme størrelse. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler, hvorefter den skattepligtige skal afgive oplysninger og dokumentation for, at betingelserne i § 8 er opfyldt. Beløb, der er omfattet af 1. pkt., behandles efter reglerne om indskud.«

9. § 8 affattes således:

»§ 8. Når en skattepligtig ønsker helt eller delvis at anvende en henlæggelse til investeringsfond, hæves et til forlods afskrivningen svarende beløb på kontoen efter § 5. I de i § 5, *stk. 2 og 3*, nævnte tilfælde hæves dog kun 70 pct. henholdsvis 50 pct. af forlods afskrivningen. Pengeinstituttet må dog først udbetale midlerne, når det har modtaget et udfyldt skema fra den skattepligtige. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler om dette skema.«

§ 8. Når en skattepligtig ønsker helt eller delvis at anvende en henlæggelse til investeringsfond, må han indgive anmeldelse herom. De nærmere forskrifter for denne anmeldelse, herunder hvilke bevisligheder der skal

medfølge, og af hvilken myndighed den skal behandles, fastsættes af ministeren for skatter og afgifter. Når det ved anmeldelsens behandling er konstateret, at betingelserne for anvendelse er til stede, frigives af den på konto for investeringsfond, jfr. § 5, indskudte midler det beløb, der ønskes anvendt – i de i § 5, stk. 2 og 3, omhandlede tilfælde 70 pct. henholdsvis 50 pct. af beløbet. Frigivelsen kan tidligst finde sted 3 måneder efter det tidspunkt, hvor den i henhold til reglerne i § 5 pligtige indsættelse på en konto for investeringsfond har fundet sted.

10. § 9 affattes således:

»§ 9. Er en foretagen investeringsfondshenlæggelse ikke eller ikke fuldt ud benyttet til forlods afskrivning inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 6, stk. 2, medregnes det ikke anvendte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil fristens udløb i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at en foretagen investeringsfondshenlæggelse ikke anvendes som nævnt i § 3, stk. 1, selv om fristen efter § 6, stk. 2, ikke er udløbet. I så fald medregnes det nævnte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori ansøgning indgives, i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret.

Stk. 3. Det beløb, der er indsat på kontoen for investeringsfond, jfr. § 5, sikrer skattekravet efter stk. 1 og 2 og kan ikke hæves, før skatten er betalt. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at hæve beløb efter denne bestemmelse.«

§ 9. Er en foretagen investeringsfondshenlæggelse ikke eller ikke fuldt ud benyttet til forlods afskrivning inden udløbet af den i § 6, stk. 2, nævnte frist, medregnes det ikke anvendte beløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil fristens udløb i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori fristen udløber.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tillade, at en foretagen investeringsfondshenlæggelse frigives inden udløbet af den i § 6, stk. 2, nævnte frist. I så fald medregnes det frigivne

henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori frigivelse sker, i den skattepligtige indkomst for sidstnævnte indkomstår.

Stk. 3. Det på konto for investeringsfond, jfr. § 5, indsatte beløb tjener til sikring af det af bestemmelserne i stk. 1 og 2 følgende skattekrav og kan ikke forlanges udbetalt, før dette krav er fyldestgjort.

11. § 10, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»I tilfælde af den skattepligtiges død eller konkurs, eller hvis erhvervsvirksomheden ophører eller afhændes, eller et selskab eller en forening m.v. likvideres uden konkursbehandling, medregnes ikke anvendte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårenes udløb og indtil udløbet af døds-, konkurs-, ophørs-, afhændelses- eller likvidationsåret, i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

§ 10. I tilfælde af den skattepligtiges død eller konkurs skal der foretages en efterbeskatning af ikke anvendte henlæggelser til investeringsfonds gennem en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene med de pågældende beløb. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse her.

Stk. 2. På tilsvarende måde forholdes, såfremt erhvervsvirksomheden ophører eller afhændes, eller et selskab eller en forening m.v. likvideres uden konkursbehandling, dog at skatteefterbetalingen i disse tilfælde vil være at forrente med 5 pct. simpel årlig rente for tiden fra udgangen af det skatteår, efterbetalingen vedrører. Er henlæggelsen foretaget for indkomståret 1970 eller senere indkomstår af en skattepligtig person, beregnes den nævnte rente fra udgangen af det pågældende indkomstår.

12. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 A. Er der hævet midler på den i § 5 nævnte konto for investeringsfond, uden at den til det hævede beløb svarende henlæggelse kan forlods afskrives på de aktiver, hvorpå der ifølge skemaet til pengeinstituttet skulle foretages en sådan afskrivning, medregnes de ikke anvendte henlæggelsesbeløb

med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårenes udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori midlerne er hævet, i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene.

Stk. 2. Den skattepligtige kan senest ved indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvori midlerne er hævet som nævnt i stk. 1, vælge i stedet at overføre den ikke anvendte henlæggelse til forlods afskrivning på andre aktiver, hvorpå forlods afskrivning kan foretages efter denne lov. I så fald skal forlods afskrivning ske ved enhver anskaffelse af de nævnte aktiver, indtil hele beløbet er anvendt.

Stk. 3. Har forlods afskrivning efter stk. 2 ikke eller ikke fuldt ud kunnet foretages senest for det indkomstår, der følger efter det indkomstår, hvori midlerne er hævet, anvendes stk. 1. I så fald skal tillæg dog beregnes indtil udløbet af det indkomstår, hvori forlods afskrivning senest kunne foretages.«

13. § 11 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 11. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i det skema, der er nævnt i § 8.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 5, stk. 7, § 9, stk. 3, § 10, stk. 1, eller § 18, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.«

§ 11. Såfremt der – bortset fra de i §§ 9 og 10 nævnte tilfælde – disponeres over en henlæggelse til investeringsfond til andet formål end nævnt i § 3, stk. 1, skal der foretages en efterbeskatning gennem forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret med det pågældende beløb, og det herved fremkomne skatteefterkrav vil være at tilsvare med et tillæg på 100 pct. Eventuelle yderligere midler, der indestår på konto for investeringsfond vedrørende henlæggelsesåret, tjener til sikring af dette krav.

14. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 A. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 11 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

15. I § 13 ophæves sidste pkt.

§ 13. Bogførings- eller regnskabspligtiges regnskaber skal for henlæggelsesåret og følgende år opstilles således, at de indeholder de posteringer, der er fornødne af hensyn til kontrollen med foretagne henlæggelser til investeringsfonds og med henlæggelsernes behørig anvendelse. Nærmere regler herom fastsættes af ministeren for skatter og afgifter. For andre skattepligtiges vedkommende skal tilsvarende oplysninger meddeles i et af ministeren for skatter og afgifter anordnet skema, der vedlægges selvangivelsen.

16. I § 17, stk. 2, 2. pkt., ændres »krav på at få frigivet« til: »ret til at hæve«.

§ 17. – – –

Stk. 2. Den skattepligtige kan i de i stk. 1 nævnte tilfælde inden en måned efter datoen for ligningskommissionens afgørelse meddele, at han ønsker helt at opgive at foretage henlæggelse for det pågældende henlæggelsesår, eller at han ønsker den foretagne henlæggelse opretholdt i fuldt omfang. I førstnævnte tilfælde har han, når indkomstansættelsen er reguleret i overensstemmelse med den fremsatte begæring, krav på at få frigivet det foretagne indskud på kontoen. I sidstnævnte tilfælde skal han inden en måned fra datoen for ligningskommissionens afgørelse ved yderligere indbetaling bringe det samlede

indskud på kontoen op på et beløb lig den foretagne henlæggelse; denne indbetaling skal ske uden hensyn til klage over ligningskommissionens afgørelse.

§ 2

I lov nr. 625 af 21. december 1983 om adgang til forsvarerbistand under en administrativ skatte- eller afgiftsstraffesag indsættes i § 1, stk. 1, efter »skattekontrolloven,«: »efter investeringsfondsloven, efter etableringskon-

toloven,«.

§ 1. Under skattemyndighedernes behandling af en sag om strafansvar efter skattekontrolloven, efter kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1 eller nr. 4, jfr. tillige stk. 2, eller § 75 eller efter sømandsskattelovens § 23, nr. 1 eller nr. 4, jfr. tillige stk. 2 og 3, eller § 23 a kan der beskikkes skatteyderen en forsvarer, når det efter sagens beskaffenhed, skatteyderens person eller omstændighederne i øvrigt må anses for ønskeligt og skatteyderen ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer.